

Izhaja vsak torek in soboto ob 4 uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Lehman na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Pred 17 leti in danes.

Danes objavljamo sledeči odlomek o učiteljih »zveznikih« izpod peresa dr. Mahnič. — Iz tega članka spoznamo sarkastično - rezko ali prav pravično sodbo o tedanjih učiteljih, ki so pa bili celotno še bolj krščansko misleči nego so dandanes. — Članek, pisan vže pred 17. leti, diha še popolnoma sveži duh, in vsakdo bi mislil, da je prišel šele včeraj izpod peresa.

Članek se glasi:

»Ne moremo trditi, da je prišlo »zavezno« učiteljstvo vže do skrajne meje liberalizma (danes že. Ur.); vendar se korak za korakom oddaljuje od krščanskega naziranja, se čedalje bolj odtuja duhovščini in cerkvi, a v isti meri se bliža skrajnemu naturalističnemu brezverstvu. Da pa dospē v kratkem do tega, ni treba več, nego da se učiteljski pripravniki še nadalje vzgajajo v duhu Lindnerjevem (bogotajec), da se dovoljuje učiteljem brez ovir napredovati po poti, katero je nastopila »Zaveza«, da se jim dovoljuje duševno in gmotno podpirati liberalno časopisje. — Do te skrajne meje je le en korak; in ta korak bodo naredili učiteljski »zvezniki«, kakor hitro se spajdašijo s svojimi kolegi tiste mladočeške stranke, med katero se nahajajo celo frasoni. — Vvod k temu je narajen. — (Tudi na sedanjem kongresu »svobodomiselnih mislecev« v Pragi je v dobršni meri zastopano učiteljstvo. Družijo se z najhujšimi sovražniki vere, prijateljski stiskajo roke frasonom, socialistom, anarhistom in »Uč. Tov.« je vabil na shod frasonov v Prago.) (Ur.)

..... »Naj se ne da nihče preslepiti. — Ljudsko učiteljstvo je dandanes velesila; vzgojili smo si je, imamo je. — Ta sila pa javlja svojo moč na dve strani. — Prvič proti cerkvi, ker država si je vzgojila učiteljstvo brez cerkve, skoro izključno na brezverski podlagi; ravno tako država mirno gleda, kako napreduje po poti, ki pelje v popolno

brezverstvo. Toda šolska oblastva, dasi niso cerkvena, bi ne smela pač prezreti, da v ti meri, v kateri raste pri liberalnem učiteljstvu vpornost proti cerkvi in duhovščini, raste tudi — čeravno se to pokaže kasneje — proti postavni avtoriteti v državi. Brezversko učiteljstvo postane prej ali kasneje radikalno in ker je neposredno v dotiki z nižjim ljudstvom, zna postati glavna zaslonba socialističnemu rovanju. (Francozki učitelji se odkrito priznavajo socialistom. — Pa tudi nekateri naši skilijo v socialistični tabor.) (Ur.) Ljudski učitelj ne ostane rad pri šoli in vzgoji, ampak zaide prerad na politično polje. Saj vemo, da kjerkoli zmaga protiverski kandidat, zmaga le z agitovanjem liberalnih ljudskih učiteljev.

In da ne mislijo tudi slovenski učitelji rok križem držati v političnem agitovanju, je žalibog znano. »Popotnik« kar očitno izreka: »Kake ideje in katere politične stranke kak list zastopa, to nam bodi pred očmi«.

In kake politične stranke se držé napredni slovenski učitelji? Ni težko vganiti. Ali se niso »zvezniki« javno proglasili za pristaše »Slov. Naroda«?...

Sicer pa povdarjamo: mi ločimo dobro mej »zvezniki« učitelji, katerih glasilo je »Popotnik« (in »Učit. tovariš«) pa mej drugimi, kateri ne izpoznavajo njuna načela. — In poslednjih upamo, da ni malo na Slovenskem. Posebno na Kranjskem, (in tudi pri nas na Goriškem), ako smemo verjeti besedam »Popotnika« (in »Učit. tovariša«) je število »zveznikov« primeroma malo. — Prav! In to so, do katerih se obračamo naj krepko stopijo na noge ter zajezijo liberalni tok, ki žuga preplaviti vse slovensko učiteljstvo. — Reakcije je treba v ljudskem učiteljstvu, in ta reakcija izidi izmed učiteljstva samega, reakcije nasprotne liberalizmu, — nazaj h krščanskim načelom, nazaj k zvezi z duhovščino! V to naj se dobro misleči učitelji poprimejo »Slovenskega učitelja«, ter naj krepko, odločno povdarjajoč krščanska načela, prično z reakcijo! Duhovniki pa naj jih

pri tem i gmotno i duševno podpirajo! Gospodje »zvezniki« naj bi pa dobro premislili, da s silo, s strahovanjem ne dosežejo ničesar. Posebno naj bi ne zabili, da so popolnoma odvisni od drugih, neučiteljskih sil, in da njih usoda ni v njihovih rokah. Dve stvari sta, okolu katerih se suče dandanes ves boj glede učiteljskega vprašanja: šolska postava pa učiteljska plača. — Prvo določuje državni zbor, drugo določajo deželni zbori. — Učitelj se pa mora prvič hočeš-nočeš podvreči postavi, ki se sklene v drž. zboru, dasi bi ga ta zopet podvrgla cerkvenemu nadzorstvu, drugič se mora zadovoljiti s plačo, katero mu odmeri deželni zbor. Poslance pa v oba zbora voli narod. Tedaj je od poslednjega (od ljudstva) odvisno, ko mu ima biti podložen ljudski učitelj in kako plačo bo vžival!

Kar se pa tiče še posebej poslednje (plače), naj vedo učitelji, da narod, kateremu služijo, je in hoče biti katoliški. — Ta narod tedaj bode vedno pripravljen, kar se da, zboljšati plače svojim vernim učiteljem. Za učitelje pa, ki bi hoteli z denarjem vbcgega katoliškega ljudstva, ki je v turških bojih toliko krvi prelilo za sveto vero, podpirati radikalno časopisje, ki bi hoteli pri volitvah ali kakorkoli v politiki agitovati proti duhovščini na ljubo liberalcem, v prospeh njihove protikrščanske stvari, za učitelje, kateri bi hoteli katoliški denar trositi za izlete na Česko (shod svobodnih mislecev, frasonov v Pragi), da se tam bratijo z novodobnimi Husiti, in tako zanašajo seme radikalstva v srce našega ljudstva, za take učitelje, naj bodo še toliko zavedni in napredni, nima slovenski narod zadosti novcev, da bi jim plače povisal«.

„Dovršeno je!“

II.

Kdor hoče izpoznati puhlo fražersko pisavo tržaške »Eдинosti«, ki si je ste-

korakov,« je odvrnil žalostno zdravnik.

»Ne slišite?... nihče ne gre od tam?...« je dejal Horus.

Molk.

Mesec se je približal do palme in se je že dotaknil prvih njenih listov; drobni pesek je tiho šelestel v klepsidrah*)

»Daleč?...« je zašepetal Horus.

»Osemsto korakov,« je odvrnil zdravnik; »ne vem, Horus, če bi se, mogel dotakniti s prstanom vseh edikto v ko bi ga tudi takoj prinesli...«

»Podajte mi edikte,« je dejal princ, prisluskovaje, če ne prihaja kdo iz soban Ramzesa. »Ti pa, svečenik,« se je okrenil k zdravniku, »povej, koliko mi še ostane življenjs, da bi mogel potrditi vsaj najdražja mi naročila.«

»Šeststo korakov,« je zašepetal zdravnik.

Edikt o znižanju davkov ljudstvu in delu sužnjev je padel Horusu iz rok.

»Petsto...«

Edikt o miru z Etijopci je zdrsnil princu s kolen.

»Ne gre nihče?...«

»Štiristo...« je odvrnil zdravnik.

Horus se je zamislil, in... padel mu je iz rok ukaz o prenosu trupla Zefove.

*) pečena ura.

kla ž njo že nekak rekord v slovenskem časnikarstvu, ta naj čita dostavek, ki ga je napisalo uredništvu v 245. št. »Eдинosti« kot komentar na enfatični vsklik goriškega dopisnika, »kake da je prišlo do tega, da je vlada volivni monstrum, deželni volivni red, predložila v sankcijo«. Ta dostavek naj primerja z našimi nastopnimi pojasnili, in uveri se, da ni zastonj prišlo že v pregovor dolgovčno, prazno besedičenje v »Eдинosti«.

Pustimo najprej besedo vedno »dobro informiranemu« in v politiki »vele-veščemu« uredništvu »Eдинosti!« To veleslavno torej »modruje« tako-le: Vzrok predloženja v sankcijo je najprej birokratično stalšče vlade, ki se ne drži vedno le mrtve črke in forme ter se ne briga za voljo in in mišljenje državljanov. Za vlado je bilo odločilno dejstvo, da je bil novi volivni red soglasno sprejet v dež. odboru, v plenumu zbornice pa z veliko večino iz zastopnikov obeh narodnosti. Kazalo bi na skrajno najivnost, ako bi bil kdo pričakoval od vlade, da naj uvažuje jasno izraženo voljo naroda. In pa še celc, ko je znano razpoloženje vlade nasproti obema narodnostima v deželi, ko ni moglo biti ugodnega zanjo (vlado), nego ugoditi italijanski manjšini v deželi in se pri tem sklicevati na tozadevno soglasje med obema narodoma. Bila je vlade Italijanom na uslugo, mogla je zadati Slovincem krvav udarec, a se more vrhu vsega še ponašati se svojo nepristranostjo, z dobrohotnostjo na obe strani z upoštevanjem volje zakonitega zastopstva naroda.

Mi vemo že dolgo vse to — tako zaključuje »Eдинosti« svoje modrovanje — in pričakovslji smo sankcije te volivne reforme s tisto gotovostjo in tistimi občutki, kakor pričakujemo smrti prijatelja, o katerem je že dolgo znano, da ni več rešitve zanj...

Tako »Eдинosti«. Ko človek to čita, misli, da ima kakega starogrškega modrijanā pred seboj. Nimamo namena vlade zagovarjati, ker nas v to ne veže ne dolžnost, ne kaka hvaležnost. Želeli bi,

»Tristo...«

Ista usoda je zadela edikt o odpoklicu Jetrova iz pregnanstva.

»Dvesto...«

Horusu so posinele ustne. S stisnjeno roko je vrgel na tla edikt, da se ne smeje iztrgavati jeziki vjetnikom, ostal je samo... ukaz o osvoboditvi Berenike.

»Sto...«

Sredi grobne tišine se je zaslislal ropot sandalov. V dvorano je prihitel zastopnik vrhovnega svečenika. Horus je iztegnil roko.

»Čudež!...« je zaklical prišlec. »Veliki Ramzes je ozdravel... Dvignil se je krepko z ležišča in o solnčnem vzhodu hoče iti nad leve... Tebe pa, Horus, pozivlje v znak milosti, da ga spremliš...«

Horus je pogledal z ugašajočimi očmi za Nil, kjer se je svetila luč v zaporu Berenike, in dve solzi, krvavi solzi, sta se mu potočili po lici.

»Ne odgovoriš, Horus?...« je vprašal začuden poslanec Ramzesov.

»Ali ne vidiš, da je umrl?...« je zašepetal najmodrejši zdravnik iz Konaka.

Glejte torej, da so prazni človeški upi proti sodbam, ki jih Predvečni z ognjenimi znaki piše na nebu...

LISTEK.

Iz legend starodavnega Egipta.

Poljski spisal Bol. Prus, prevel Fr. Virant. (Konec.)

Vstopil je najmodrejši zdravnik iz Konaka.

»Horus«, je dejal, »ne čudim se tvoji bledoti, ko Ramzes, ded tvoj, umira. Ni mogel prenesti nočnega zdravila, ki ga mu nisem hotel dati, ta vladar nad vladarji. Ostal je pri njem samo zastopnik vrhovnega svečenika, da mu sname, ko umre, sveti prstan z njegove roke in ga odda tebi v znak neomejene vlade. Toda ti bleliš vedno bolj Horus?« je dodal.

»Poglej mi nogo«, je zastokal Horus in omahnil v zlati stol, katerega naslanjala so bila izrezana v obliki jastrebovih glav.

Zdravnik je pokleknil, pogledal nogo in odskočil presenečen.

»Horus«, je zašepetal, »tebe je vjedel zelo strupen pajek.«

»Ali bom umrl?... v kakem času?...« je vprašal s komaj slišnim glasom Horus.

Pozneje je pa dodal:

»Ali se to kmalu zgodi?... povej resnico...«

»Predno se skrije mesec za ono polno...«

»Ah, tako!... Kako dolgo bo pa še živel Ramzes?...«

»Kaj jaz vem?... Morda ti že neso njegov prstan.«

V tem hipu so prišli ministri z izgotovljenimi edikti.

»Kancelar!« je zaklical Horus in ga prijel za roko, »ali izpolnite moje ukaze, če bi jaz umrl?«

»Doživi, Horus, starost svojega deda!« je odvrnil kancelar. »Toda ko bi tudi takoj za njim stopil pred sodbo Ozirisa, vsak tvoj edikt se izpolni, da se ga le dotakneš s svetim faraonskim prstanom.«

»S prstanom!« je ponovil Horus, »toda kje je?...«

»Pravil mi je eden izmed dvornikov,« je zašepetal vrhovni poveljnik, »da je veliki Ramzes že v zadnjih izdihljajih.«

»Poslal sem k svojemu zastopniku,« je dodal vrhovni svečenik, »da naj takoj, ko preneha biti srce Ramzesu, sname prstan.«

»Hvala vam!...« je dejal Horus. »Žal mi je... ah, jako žal... Toda saj ne umrem ves... Za menoj ostane blagoslov, mir, sreča ljudstva in... moja Berenika zadobi svobodo... Še dolgo?...« je vprašal zdravnika.

»Smrt je od tebe tisoč vojaških

da bi se mogli tako izjavljati tudi naši nasprotniki, katerim ni prepadlo niti sumničenje, kakor da bi bili mi dostopni vladnim željam. To pa rečemo, da gori navedeni vzroki predloženja volivne reforme v sankcijo zadevajo našo vlado morda sto in stokrat, a tokrat je niso. Kar je „Edinost“ namodrovala, to je bilo v preteklosti morda sto in stokrat res, a tokrat ni. Zato pa nej le „Edinost“ blagovoljno ukloni glavo v ponižanje, da jo mi nekoliko poučimo.

Vzrok, da je predložila vlada volivno reformo v sankcijo, ni nič drugega, nego izid minolih državnozbornih volitev v Furlaniji. Te volitve so nepričakovano spravile laški konservativni element na površje. Ta element ni, ali vsaj ne tako prešinjen od irredentarskega duha kot liberalni, kateri je vladi ravno vsled tega provzročal marsikatero neprijetnost. Vlada je razvidela, da je novi volivni red laškim konservativcem ugoden, da bodo po njem laškimi liberalcem in ž njimi njej neljubemu laškemu irredentizmu peroti pristržene zato ga je veselega srca predložila v sankcijo. A ne le vlada, ampak tudi laški konservativci sami so prišli do istega izpoznanja. Zato se tudi ni nobena druga stranka v deželi toliko brigala za volivno reformo, zato je tudi proš Faidutti pridno hodil drezat na Dunaj, in zato je tudi „Edinostin“ goriški poročevalec v laških krščansko-socialnih krogh izvedel novico o sankciji.

Tu vidimo torej, kako hudo se je urezala „Edinost“ z gorenjim modrovanjem, kako smežno se je zagnala v odprta vrata. Ni vsak dan nedelja, in tudi žal prevečkrat resnični „Slovenec“ zadan krvav vladin udarec ne more biti vsakokrat resničen. To bi bila morala „Edinost“ premisliti, predno je šla svojo nevednost o goriški zakulisni politiki javnosti prodajati za politično modrost. Blamaža je vsem dostopna, tudi „Edinosti“, katera naj nikar ne misli, da vlada tako slepi sebe za volivno reformo kot „Edinost“ slovensko ljudstvo. Vlada je dobro vedela, da ne more dosedanega stanja Slovencev v zbornici z volivno reformo nič poslabšati.

Da je pa blamaža „Edinosti“ tem popolnejša, je ta reva zatrobila še v „Sočin“ rog: da se z volivno reformo sankcionira — volja Pajerjeva!! Ti ljubi Bog! Ali bi se Pajer smejal tej gorostasni nevednosti, če bi ne bila volivna reforma zanj tako žalostna! Volivna reforma — Pajerjeva volja!! To je že preneumno! Kdo se je bolj bal volivne reforme nego Pajer? Kdo je pri vladi bolj moledoval, naj bi se volivna reforma ne sankcionirala, nego Pajer in Marani? — Zdaj vidi „Edinost“, v kako zagato jo je privedla strankarska strast, ki jo je tako oslepila, da ni videla, kako nemogoče je naslikati javnosti za črno, kar ni črno. Nemogoče je dokazati, da je neugodno narodno stanje goriških Slovencev, katero je ostalo nespremenjeno, nova narodna nesreča, nov atentat, ali celo „narodna smrt!“ Zaslepljena „Edinost“ je to poskusila, ker pa ni še sprejeta med bogove, je tudi ona obtičala, v blatu blamaže. Mi ji to iz srca privoščimo; kajti prav nobene potrebe ni imela, zapustiti stališča na katerem se ji je do zadnjih volitev prav dobro godilo. **Dovršeno je!**

Kar se tiče nje žuganja, da se hoče tudi v prihodnje dež. volitve na Goriškem umešavati, ji prav hladnokrvno odgovorjamo, da nas s tem ne spravi iz duševnega ravnotežja. Zlobnež je nevaren, dokler ni znan. „Nadstrankarstvo“ „Edinosti“ je pa nam in našemu ljudstvu zdaj dobro znano. Pripravljene smo tudi na to, da se bo ponavljala Gregorinova komedija v pomnoženem številu. To pa povemo „Edinosti“ že danes: Kakor se je opekla ona, „Soča“ in „Narod“ s perverznim izkoriščanjem volivne reforme, tako se opeče vsakdo, ki bo ljudstvo sleparil z obljubami, katere so neizvedljive, dokler ima večino v rokah tako intrantsigentna stranka, kot so laški liberalci. Naj le pridejo v našo zbornico Gabrščeki, Cotiči in Malovrhi, potem ljudstvo še le

razvidi, kako veliki so ti kričači v besedah, a kako majhni v dejanjih!
„Dovršeno je!“

Dopisi.

Podbrdo. — Na dopis iz „Soče“ z dne 3. sept. t. l. mi ni treba odgovarjati, vsak spozna iz njega namen in obrekovanje. Da pa ne bode mislil g. učitelj, ki gleda iz dopisa, kot miš iz moke, da sme tudi on delati kar hoče, naj se opraviči, prvič stvarno, na dopis iz „Gorice“, kateri je stvaren, dasi ga podpisani ni doposlal. Ker mu je zvonjenje tako ljubo, naj pove, zakaj molči že poldrugo leto šolski zvon na šoli? Ker toliko skrbi, da bi bili drugi pri sv. maši, zakaj njega nikoli ni?

Konečno naznanim, da ni vreden, in mu ne bom več odgovarjal, na njegovo osebno napadanje brez podpisa.

Val. Kragelj,
župnik.

Iz Podbrda. — Pred kratkim smo čitli v „Soči“, da je naš gosp. župnik „zapil maše“. To je napisal človek, ki sodi druge po sebi, ker je namrač sam zapil denar, ki ga je nabral kot prispevek za planinsko kočjo na Poreznu. Ko ga je „Slov. plan. društvo“ v Čerknem silo prijelo, naj izroči listo in denar, se je izgovarjal, češ da je denar odposlal po pošti, nato se je zahtevalo od njega, naj pokaže dotični poštni oddatni recept, katerega pa seveda ni imel. Ker je vedel, da postaja stvar nevarna, in da društvo utegne nastopiti proti njemu, je koj drugi dan poslal nekaj kron na račun, a sedaj je vže vse poravnal.

Taki ljudje so torej naši naprednjaki, ki drugim očitajo, kar so sami v najhujši meri zagrešili. — Zeleznica in šola vzpruže pri nas liberalizem, kar ljudstvo odločno obsoja. Znano je, da so pred časom naši liberalci na kolodvoru kričali: „Živio Hribar“, ko se je ta mož peljal mimo. Pa ne da bi bil med temi vpjati tudi zgoraj označeni „prijatelj“ „Planinskega društva“, ki je pozdravljal Hribarja iz edinega vzroka, ker je Hribar poleg agenta tudi — cekin.

Iz Rihemberga. — Na naš ponovni poziv v „Gorici“ Čenčilu Cigoju, naj nastopi pot tožbe ali ovadbe na mero-dajnem mestu ali vsaj z določnimi trditvami in ne samo z vprašanji proti županu Pavlici, ni storil do zdaj Čenčilu še ničesar. To konstatujemo. Sumničiti z vprašanji je pač lahko, a nastopati resno je težko. In vendar je cestni odbor za ajdovski okraj tako blizu, kjer bi lahko Čenčilu ovadil župana Pavlico za 30 K, katere je župan baje potegoval kot najemščino za kraje skladovne ceste, pa jih ni izročeval cestnemu odboru, kakor se boji Čenčilu! In kako blizu je podjetništvo Madile e Comp. in c. kr. glavvarstvo, kjer bi lahko ovadil Čenčilu župana, da je pokradel rjuhe, stolice in svetilke bolniške blagajne! Vse je tako blizu in vendar ne stori Čenčilu nobenega koraka! Ali ne dela s tem Čenčilu škodo občini in cestnemu odboru? Ko bi ovadil, bi prišla občina in cestni odbor brž do svoje lastnine! Če je poštenjak, naj stori korake, da koristi občini blaginji! Pozivljemo ga slovesno, naj se vendar enkrat zgane! Zajedno naj nam tudi pove, kako je plačeval on, ko je bil blagajnik družbe Madile e Comp. bolne delavce in voznike in za koliko bi bili ti oškodovani, ko bi se ne bili obrnili na višje mesto? Kam bi bil prišel denar, za kateri bi bili bolniki in vozniki in drugi oškodovani? ... To so rahla vprašanja za Čenčila, ki oddaja zdaj vlogo „Toni m...“ v cirkusu „Kolozej“, ki ima dospeti te dni v Gorico.

Ml kmotje, ki plačujemo
Čenčilu pokojnino.

Kronberg. — Nenadno hitro smo doživeli premembo našega duhovnega oskrbnika. Komaj smo dobro spoznali č. g. vikarja Jankota Sedeja, ki se nam je v resnici priljubil radi svojega čez vse yzornega pastirovanja, in že smo

doznali, da nas zapusti ta, od vseh ljudi ljubljeni gospod. Z žalostnim srcem smo vzeli to spremembo na znanje in se s solznim očesom večeraj od njega poslovili. Zastopnik duhovnije je spremljal našega ljubljenelega duhovnega pastirja do mesta njegovega novega poslovanja, iz srca mu želeč srečo in zadovoljnost med novimi duhovnjani. Ob tej žalostni ločitvi nas je tolažilo to, da nam je bil napovedan precej za drugi dan prihod č. g. vikarja Vinkota Vodopivec. Dne 19. t. m. smo ga sprejeli slovesno. Načelnik našega gospodarskega sveta in cerkveni ključar sta mu šla nasproti v Črniče. Okoli 5. ure popelne smo od daleč zapazili dolg spreved vozov. Začeli smo slovesni dohod naznanjati s pritrvovanjem zvonov in strelji možnarjev. Ob cesti pod cerkvijo se je ljupstvo postavilo v špalir. Bilo je polno številno zastopano naše starešinstvo, cerkveni ključarji, šolarji z g. učiteljem, dolga vrsta belooblečenih Marijinih hčera, krajni šolski svet, velika množica občanov ter učitelji iz bližnje okolice. V imenu vseh teh je g. voditelj šole Vilhar pozdravil novodošlega z navdušenim govorom. Č. g. vikar se je zahvalil z lepimi besedami. Nato pristopi učenka, ki v imenu šolarjev pozdravi novodošlega g. kateheta v izbranih besedah. Za njo nastopi prepstojnica Marijinih hčera, ki ga v imenu istih nagovori in mu poda šopek belih cvetic. Po dokončanem pozdravu smo šli v cerkev, kjer je naš novi č. g. vikar ob asistenci pred. g. črniškega dekana in č. g. šempaskega župnika nam podelil prvič blagoslov z Najsvetejšim. Tekom celega slavnostnega sprejema je krepko pokanje možnarjev poveljevalo slovesnost. Dohoda novega č. g. vikarja smo se razveselili svesti si, da bo ne le naš zvesti dušni pastir, temveč tudi da bo svoje obče znane zmožnosti uporabljal tudi v narodni prosep naše duhovnije. Bog ga ohrani in osvečuj mnogo let med nami.

Politični pregled.

Nagodba.

Dolgo časa so se vlekle nagodbena pogajanja med Avstrijo in Ogrsko. Upanje je bilo, da se avstrijska vlada ne bo vdala Ogrom, kakor so se vse poprejšnje. In res so se pogajanja razbila, ker je avstrijska vlada izjavila, da ne more izpolniti pretiranih ogrskih zahtev. V Avstriji je nemogoča vsaka vlada, ki bi ugodila pretiranemu ogrskim zahtevam. Tega se je dobro zavedala tudi Beckova vlada, ki je odločno zastopala koristi naših davkoplačevalcev. Pogajanja se oktobra nadaljujejo. Madjarski listi kličejo na pomoč cesarja samega, iz česar je razvidno, kako nujno rabijo Madjari nagodbo. Čim večje težkoče bodo z nagodbo, tem bolj se bo cepila in rušila moč koalicije. Mi pa nagodbe lahko čakamo. Parlament je ves proti sedanji nagodbi — torej bo podpiral vsako vlado, ki bo proti nagodbi, kakoršna je sedaj.

Volivna reforma za nižjeavstrijski deželni zbor.

Dne 20. septembra je bila nižjeavstrijskemu deželnemu zboru predložena volivna reforma za deželni zbor. Število mestnih mandatov se zviša od 22 na 36, na deželi se uvede četrta kurija s 46 mandati in lastnim deželnim oobornikom. Volivec v četrti postane, ako je dotičnik tri leta v dotičnem kraju. Število poslancev kmečke kurije se zviša od 21 na 26. Posebno kurijo tvorijo veleposestniki, virilisti in trgovske zbornice. V splošni kuriji in v mestni kuriji je uvedena volivna dolžnost. Novost je v eto-pravica kurij.

Novice.

Kmečka zveza za ajdovski sodni okraj odpošlje potom naših državnih poslancev na vlado peticijo, v kateri se pozivlje vlada, naj pomaga kmetu s tem, da preskrbi seno po nizki ceni, vožnjo na železnici zniža, za živinsko krmo naj da država na razpolago iz državnih mlinov otrobe po nizki ceni za one kraje, ki so trpeli po suši itd. Pozdravljamo ta

korak ajdovske „Kmečke zveze“ v prid našemu kmečkemu stanu.

Ostri strelji pri vojaških vajah.

— Uradno poročilo se glasi o tem sledeče: Za časa sklepnih vojaških vaj med 36. pehotno divizijo in 42. divizijo deželne brambe je bil dne 12. t. m. en korporal 96. pešpolka od nekega vojaka kr. ogrskega pešpolka deželne brambe št. 28. z ojstrim strelom ranjen v stegno in mu je bila zlomljena kost. Korporala so izročili v vojaško bolnišnico v Karlovcu. Iz preiskave, ki se je takoj na licu mesta pričela, se da sklepati, da je rano provzročila krogla, kakoršna so v rabi pri c. kr. ogrski deželni brambi. V tej stvari je zaukazana natančna preiskava.

„Edinost“ in „agrarci“ so se še le čez teden zavedli, kakšne bedarije so govorili na shodu agrarcev. Ker smo tiste kolobocije dobesedno ponatisnili in pošteno okrcali, so prišli možje sodrugi v zadrego. Najlažji izgovor je tiskovna napaka, potem se nam vrže pod nos še naivnost in zadrege je konec. Pri teh ljudeh gre vse jako urno; le mandati jim nočejo dosti hitro blizu. „Edinost“ je poročala, da se Tuma „bori proti zlorabi vere, bede in kapitala“. Sedaj pa popravlja dr. Tuma, da se on ne bori proti zlorabi bede, ampak proti zlorabi vede. Nismo tako hudobni, da bi mislili, da je dr. Tuma svoje prvo načelo zopet spremenil, kar se pri njem sicer večkrat zgodi; zato pa vzamemo na znanje, da se sodrug dr. Tuma nima namena boriti proti zlorabi ljudske bede. Da, seve, če ima človek sam in pa prijatelj dr. Franko revno plačane uslužbenice, potem... je pač težko. Zato se Tuma in Franko borita le proti zlorabi vere, ker sta silno verna in proti zlorabi vede, kar ju v praksi nič ne velja.

Kdo kvari mladino? „Soča“ piše, da vabijo k sebi klerikalci „nekatero dijake“ ter se boji, da bi jih klerikalci ne pokvarili. Na pomoč kliče šolsko oblast. Nam o takih vabilih od strani „klerikalcev“ ni nič znane in vendar bi o tem morali biti kot „klerikalci“ poučeni! Pač pa se strinjamo s sledečim pozivom v „Soči“: „Zategadelj opozarjamo ravnateljstvo gimnazija, da prepreči tako shajališče!“ Pristavljamo še sledeče: Morda je ravnateljstvu znano, da obstoji v Gorici neko društvo „Prosveta“? Ali mu je znano, da v „Prosveto“ hodijo čitat in se zabavati dijaki realke, gimnazije in tudi ženski dijaki z učiteljišča? In menimo, da je „Prosveta“ splošno znano kot — liberalno društvo? To so sedaj čisto rahla vprašanja, po katerih se vsakdo lahko prepriča: Kdo kvari mladino?

Drugič več!

Vljuden človek je učitelj Sedevčič na Vogrskem. Dne 19. t. m. je prišel št. peterski župan gosp. Černic po opravkih na Vogersko. Tu se je vstavil v gostilni g. Nardina. V gostilno je prišel pozneje še učitelj Sedevčič. Prišel se je razgovor o senu in tu je začel vzgojitelj Sedevčič zabavljati zoper „kmečke zveze“, češ da le posnemajo napredno stranke. V svojem zabavljanju je postal tako divji, da je vstal, stopil pred g. župana ter surovo zakričal: „Odgovorite mi, kdo je bolj učen, Štrekelj ali Fon?“ G. župan je mirno odgovoril: „Po mojem prepričanju je bolj učen Fon ko Štrekelj, ki je komaj končal 2 realki“. Napredni Sedevčič na to ni vedel drugega odgovora ko da je zopet zakričal: „Krota hudičeva! Mclčite!“ G. župan mu je zagrozil, da ga toži, nakar je oni umolknil in odšel iz sobe. Čez nekaj časa se je zopet vrnil ter dejal, da je poprej prašal le, kdo je bolj učen v kmetijstvu. Navzoči občinski pismonoša je na to pripomnil, da tega vprašanja poprej učitelj ni stavil. Sedevčič je z vsilo vstal in namenil roko za klofuto. Občinski pismonoša mu je lepo mirno ponudil lice; a učitelj se je medtem premislil. G. župan se je na to odstranil iz gostilne s pripombo: „Lep vzgojitelj mladine!“ — Radovedni smo, kaj poreče k temu „naprednjaškemu“ dejanju g. šolski nadzornik?

Slovensko gledališče. Opozarjamo slovensko občinstvo na nocojšnjo in jutrišnjo gledališčno predstavo, ki jo priredi osobje slovenskega gledališča iz Ljubljane v „Trg. Domu“

(Dalje v prilogi.)

z didaktičnim uvodom uvela med slovensko občinstvo s pričujočim romanom. Seveda — to moramo prav posebno povdarjati, predstavljati in seznanjati z Dostojevskim, to je velika naloga. Ako hočemo Dostojevskega docela spoznati, moramo pač imeli pred seboj celo vrsto njegovih del, kajti „Ponižani in razžaljeni“ so le odlomek, dejal bi, najmilejši in najnežnejši žarek iz idejnega sveta Dostojevskega. Dobri poznavavec Dostojevskega vé, da kdor ni čital njegovega največjega dela, „Bratje Karamasov“, njega ne umeje do konca. Vsak Dostojevskijev roman je fragment — izvzemši „Zapiske iz mrtvašnice“, ki so tudi najbolj pripravni, da se jih najprej prestavi. „Ponižani in razžaljeni“ so že nekaka serija v vrsti romanov, ki se vsi končajo in stekajo v „Bratih Karamasov“. Kar se bo slovenskemu čitatelju, ki prvič bere Dostojevskega, beroč prvi del „Ponižanih in razžaljenih“, zdelo tuje in nekako mučno, je, dejal bi, nekako groteskni erotični motiv ljubezni Vanja — Nataša — Aljoša — Katja. Toda, ko so prve težkoče premagane in nastopi iz dna in teme življenja krasni značaj Helene, potem osvoji Dostojevski tvoj um in tvojo domišljijo z neodoljivo silo. Spoznal boš najprej, da čitaš delo mojsterskega psihologa. Sloveči apologet Weiss piše nekje v svoji apologetiki, da večjega dušeslovca, kot je Fedor Mihajlovič Dostojevski, evropsko slovstvo ne pozna. Zastonj bi bilo, tu naštevati tipe iz „Ponižanih in razžaljenih“, tu le to navajamo, da je psihološka motivacija v Dostojevski bolnostno natančna. Spozna se to zlasti v dolgih monologih, kjer vori iz oseb dostikrat Dostojevski sam. On riže za vsako besedo, za vsakim migom, zaseka globoke rane v dušo in jo čisto razgali. Zato v Dostojevskem ne najdeš tipov, ki bi bili zli ali dobri v navadnem pomenu besede — vsak človek, ki ga je Fedor Mihajlovič zarisal, je čudovito zapleten in zagoneten kompleks, sinteza nebes in pekla. Ni ga plemenitega človeka v Dostojevskem, ki ne bi ob enem bil naiven ali sebičen, ni je velikodušne ženske, ki ne bi bolehal na hysteriji, ni ga tudi ne propalega alkoholika, ki ne bi odkrival v sebi v svetlih trenutkih prave zaklade dobrote.

Tu je Dostojevski doma. Gorki, Andrejev in ostali so le njegovi učenci. Dostojevski ni nikoli zlá opisoval zaradi zlá — njegova uprav bolnostna melanholija ga je h koncu vedno privedla do svetle vseodpuščajoče misli, ki na koncu njegovih romanov vedno privre na dan. Ta misel je krščanstvo. Toliko perversnosti in gorja s tolikim usmiljenjem nihče ni naslikal kot Dostojevski. On je res zagovornik „Ponižanih in razžaljenih“, ljubitelj otrok, zastopnik sirot in propalih, pesnik siromakov, psiholog zločincev in prorok odpuščajoče ljubezni. — Nedosežen je v opisovanju ženske nature, ki je vzrasla v ponižanju, siromaščini, tepena in zlorabljena, pa se je izlučila iz skorje trpljenja liki angelj. Morda žali konec, ko Helena ne odpusti očetu-demonu, ki jo je pahnil v gorje, a izveden in motiviran je tako precizno, da ne moreš oporekati. Družba, v kateri se giblje v tem romanu Maslobojev in ostali, je za Dostojevskega karakteristična — v nobenem romanu je ne manjka. To je tista Rusija, ki jo nihče ne razume, kdor ne živi v njej in ni v njem tisti divinatorični duh kakor v Dostojevskem. To je Rusija nihilistov in „črnih stotnij“, Rusija, v kateri se družita evropska in azijsko-barbarska kultura v nam nedoumljivo zmes in vez. V geniju Dostojevskega ste se obe kulturi združevali. Kdor si to predočuje, razume tudi globokobolnostni mističizem Dostojevskega. Bodo „Leposlovni knjižnici“ hvaležni, da nam je podala dober prevod „Ponižanih in razžaljenih“ in tako zopet pokazala, da vestno sledi svojemu programu ter nam nudi najlepše proizvode svetovnega slovstva. „Ponižani in razžaljeni“ so vredni vrste za „Razporoko“ in „Stražo“.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Jesenske novosti

različnega blaga za obleke so ravnokar došle v velikanski izbiri po najnoveji modi in izvanredno nizkih cenah.

Ker zaradi premalega prostora povečam svojo trgovino, se najljudneje priporočam slavnemu občinstvu za obilen obisk in zagotavljam najcenejšo in solidno postrežbo.

Ant. Bohinski,
Corso G. Verdi 35.

Kupujte

cerkvene obleke

edino od naše slovanske tvrdke

Josef Neškudla,

protokolirani zavod za cerkvene obleke

v Olomucu,

zaloga cerkvene oprave z 20 od sto ceneje kot druge avstrijske tvrdke in sicer:

kasule, pluviale, dalmatike vela, nebese, barjake, ahove, čilime, pokrivala, albe, rochete, kaliže, ciborium, monstrance, svečnjake, lustere itd.

Zalagatelj. Njene c. in kr. Visokosti nadvojvodinje Izabele na Dunaju in 16 avstro-ogerskih kapiteljskih cerkvah.

Vsakdo nima zlata v grlu,

vendas bo vsak pameten človek gledal na to, da se bo varoval pred hripavostjo in orehlajenjem, ravno tako, kakor najznamenitjši pevec Fay pristne sodene pastilje pomagajo v takih slučajih kar čez noč, posebno ko se gre za to, da se odpravi katar. Iz tega se da sklepati, da se v slučajih hripavosti zateče v bližnjo lekarno, mirolilnico ali prodajalnico mineralnih vod, ter se kupi za K 1-25 skatljico pristnih Fay sodinih pastilj.

Glavno zastopstvo za Avstro-Ogersko: W. Th. Guntzert Dunaj XII. Belghoferstrasse 6.

Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1
v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

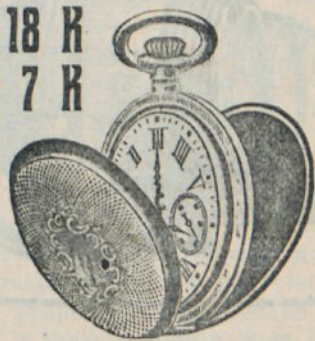
v Podgori, na oglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stikalnic itd.

Čujte!

Prej 18 K
sedaj 7 K

Čujte!

Krasoa remontoir-Gloria srebrna ura s 3 močnimi pokrovi, bogato okrašena, dobro idoča, 3 leta garancija, pošilja proti povzetju za samo 7 kron.

Henrik Weiss — Dunaj XIV.3.

Sechshausenstr. 5./G.

Kuhinjska šola

v Gorici, ulica Vetturini 9

se otvori zopet dne 1. oktobra t. l. na kar se opozarjajo cenj. gostje. Sprejemajo se v šolo učenke, v kateri se uče vse potrebno, kar mora znati praktična gospodinja.

Marija Grebenc,
učiteljica-voditeljica.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na čezli svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-oveg v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Anton Ivanov Pešenko

Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske« vovarne, in domačega

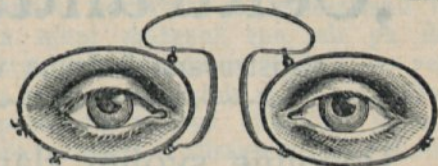
steklenicah, kojega pristnost se jamc.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba pošterna in točna. M M M M M

Pozor!

Edino naž rojak v Gorici, optikar

I. Primožič,

na Kornju št. 13, (konec Gosp. ulice)

ma veliko zalogo optičnih izdelkov, kakor: Raznovrstna očala, zlata in iz nikla, stekla iz kristala, v vseh številkah. V zalogi ima razne toplovere, daljnogleda, barometre, mikroskope, vage za vino, za žganje, za špitate, livele za zidarje, mizarje po najnižji ceni.

Izvršuje vsakovrstne poprave in iste dostavlja na dom.

„NARODNA TISKARNA“

:: v Gorici, ulica Vetturini št. 9 :::

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela

TISKA:

„Gorico“ oo	oo „Pr. list“
* Vabila oooo	oooo Cenike
* Brošure ooo	ooo Račune
* Diplome oo	oo Vizitnice
* Pobotnice o	o Rač. sklepe
* Sprejemnice	Jedilne liste
* Plakate ooo	ooo Etikete
* itd. itd.	itd. itd.

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki od navadnega enobarvnega do finega večbarvnega tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

Vinski sodi na prodaj.

Podpisani ima na prodaj večjo množico vinskih sodov od 6—7 hektolitrov in od 14—30 hektolitrov. Cena po dogovoru.

Egid Jeglič,

Selo v Ljubljani, Resljeva cesta 13.

Zaloga svetovno znanega najboljšega mazila za čevlje

NOXIN

Peter Cotič

čevljarski mojster
Gorica Raštelj 22

Velika zaloga vsakovrstnih čevljev vsevrst za otroke in odrasle.

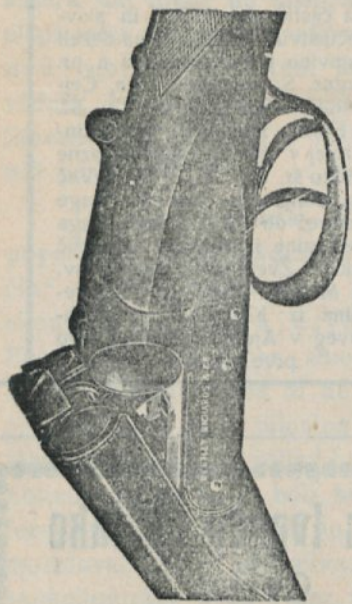
Naročila in poprave iz mesta ali dežele izvršuje v najkrajšem času in po zmernih cenah.

Kerševani & Čuk

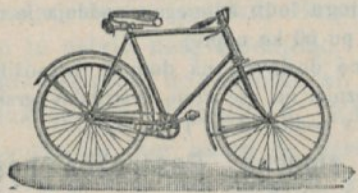
GORICA - Stolni trg 9 (piazza Duomo) - GORICA

priporočava svojo

zalogo šivalnih strojev raznih sistemov za umetno vezenje (rekamiranje), katere prodajava tudi na mesečne obroke. — Zaloga dvokoles. — Mehanična delavnica konec Raštela št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5 do 10 let.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „šolskega doma“.

Tamburaši pozor!

Ravnokar so izšle najnovejše tamburaške skladbe za tamburice od prvih tamburaških skladateljev in sicer od: Farkaša, Broža, Kruze, Tomića, Mackača i. t. d.

Prva sisaška tvornica za tamburice J. Štjepušin v Sisku.

Za novo šolsko leto!

priporočila knjigarna

I. Pallich

v Gorici na Travniku t. 6 vse šolske knjige, kakor tudi šolske potrebščine. Prodaja razne časopise in sprejema naročila na iste.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12

odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Franc Podberšič

avtorizovan kamnoseški mojster,

Gorica, Tržaška cesta št. 17.

priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnik spomenikov

bodisi priprostih, ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više.

V zalogi ima razne kamenite plošče, žlebe, umivalnike za kuhinje itd. itd.

Sprejema in izvršuje vsakovrstna v kamnoseško stroko spadajoča dela po prav zmernih cenah.

Jahajoč še pravega konja, se ne more jelena doteci!

Schichtovo milo je pravo, ako ima ime Schicht.

Ravno tako se ne more izpodriniti z n. čistim, slabim milom

Schicht-ovo milo,

kajti vsaka previdna gospodinja ve, da nečisto milo perilo pokvari,

Schicht-ovo milo pa perilo prav nič ne razjé, ker je popolnoma in zajamčeno čisto.

Za čistost se jamči z 25.000 K.

Schichtovo milo je pravo, ako ima ime Schicht.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6⁰/₁₀, na vknjižbo po 5¹/₂⁰/₁₀

Hranilne vloge se obrestujejo po 4¹/₂ od sto.

Teodoro Hribar daruje 2 kroni za „Šolski Dom“ v zahvalo gospodu Andreju Gabrščeku, ker dela v svoji „Soči“ za „Krojaško Zadrugo reklamo brezplačno.

V izložbi A. Gabrščeka v „Trgovskem Domu“ so razstavljene nespo- doodne in za mladino pohujšljive podobe in kipi in sicer prav tisti, ki jih je bil razstavil nevoj čas Gio. Fonzari v Ra- štelju št. 18 in na Travniku št. 19. Ta- krat je c. kr. okrajno glavarstvo ukuzalo kipe odstraniti. Pričakujemo, da stori tudi zdaj tako. Mi ne bomo več mirno gledali, kako nam ti barantači mla- dino pohujšujejo. Omeniti hočemo še, da je Gio. Fonzari zaprl svojo prodajalnico.

Liberalci povsod „prvi“! — „Soča“ širokoustno piše, da so liberalci prvi za- čeli akcijo za nakup sena. Ta stvar je sama na sebi popolnoma brez pomena, kdo je začel; glavna stvar je, da bo kmet imel od tega kako korist. Vendar si dovolj opomniti, da smo v listih naznanili mi prvi to akcijo in opozorili na to interesante. „Soča“ nas je radi tega napadla. Še le potem je začel Ga- bršček pošiljati na Vipavsko in Kras po- zive na županstvo. Na „Kmečke zveze“ se je doslej poslalo naročil za čez 10.000 kvintalov sena. Razume se, da ta naročila za sedaj še niso obvezna. Sedaj se z nakupom sena peča tudi dež. odbor. Najbrže se doseže skupni nakup.

Šolska vest. — Učiteljski kandidat Martin Mastn a k je imenovan za pra- vega učitelja na tuk. državni gimnaziji. — Profesor na tuk. gimnaziji dr. I. Traverssa je prestavljen na Dunaj.

Nekaterim trgovcem v svarilo! — Znano nam je, da se nekateri go- riški trgovci še vedno pečajo z nekakim podrobnim krošnjarstvom po deželi, ako- ravno je potovanje z vzorci oziroma obisk zasebnikov z vzorci po novi po- stavi z dne 25. svečana 1902 d. z. št. 49 § 59 strogo prepovedano! Taki trgovci so na eni strani v vedni nevarnosti, da jih zasači pri tem oko postave; na drugi strani pa občutno škodujejo druge so- lidne trgovce, ki se drže postav in ne krošnjarijo okrog z vzorci. Poleg tega odjemalec od takega potujočega agenta kupi veliko dražje. Razumljivo, saj do- tični potnik mora dobiti svojo provizijo in zaslužiti za potnino in hrano, ne da bi trgovec za blago kaj manj dobil. Sva- rimo torej kupujoče občinstvo naj se ne škoduje s tem samo, da kupuje od takih trgovcev; trgovce pa svarimo, naj spoštujejo postavo in naj ne škodujejo občinstvo in ne svojih solidnejših to- varišev.

Reforma učiteljsč. — Na sgrar- nem shodu v Ausseju naglašal je posla- nec Hagendorfer, da je treba drugače urediti ljudske šole, in sicer tako, da bodo služile kmetijstvu. G. Fr. Grafen- auer je k temu dodal, da je treba nove uredbe tudi učiteljsčeme, da bodo učitelji sposobni, kmetske otroke primer- no vzgajati. Tudi ta odstavek je bil na shodu sprejet. Ko smo v nekem uvod- nem članku zahtevali isto, nas je „Soča“ napadla. Se vidi koliko smisla imajo li- beralci za potrebe ljudstva.

Južna železnica poviša plače? — Poroča se, da je upravni svet južne že- leznice že meseca junija načelno (!) sklenil povišati osobju plače na ta način, kakor se plača na državni železnici. Na avstrijskih progah južne železnice se uvedejo plače in predznambe avstrijskih državnih železnic s poboljški določenimi od istih meseca aprila t. l. in sicer bo vsak uslužbenec, že s 1. oktobrom t. l. povišan v naslednjo stopinjo plače po razvidni plači državne železnice s toza- devno stanarino, pri čemer bo uradnikom stanarina povišana, dočim ostanu sedanja stanarina pri poduradnikih in služabnikih katerih stanarina je sedaj skoraj iz- ključno večja nego pri državnih želez- nicah. Kar se tiče delavcev in uradnikov avstrijskega omrežja, katerih plače so bile v zadnjih letih večkrat povišane, predloži njihovo zastopstvo v prihodnjem tednu svoje želje v posebnem razgovoru.

S to ureditvijo plač bo osebni proračun Južne železnice, ki se je že v zadnjih treh letih zvišal za letne 3 milijone, na novo obremenjen za tri milijone kron na leto. Uprava se nadeja, da pokrije to svoto s povišanjem tarifov, ki stopijo v veljavo s 1. oktobrom. Seveda se zamore- jore nove odredbe uresničiti le tedaj, ako se pomiri sedanje gibanje gibanje med osebjem in se zajamči nemoteno nadaljevanje obrata. Če le ne bo ostalo vse le pri obljubah. Železničarji so zelo nevoljni, ker poboljšanja še ni. Jezei pa so železničarji tudi na tisto rdeče so- sialno-demokratsko vodstvo, ki si je pri- lastilo vodilno vlogo med karteliranimi organizacijami železničarjev in ki je tako podlo postopalo, da ni izrabilo pravega trenutka in dalo znamenja za pas. vno rezistenco ob cesarskih vajah, ko je bil za to najugodnejši čas. Najbolj se jeze nad judovskimi voditelji pristni socialno- demokratski železničarji.

— Nova slovenska tovarna za milo in sodo. — Posrečilo se je kupiti že obstoječo laško tovarno v Gorici. Blago se izdeluje doslej 17 vrst. Prodaja se celó na Turško. Izdelki so prav dobri, vzdržé vsako konkurenco po kakovosti in ceni.

— Slovenska poturica. — Kaj je zmocen človek, ki se ne zaveda svoje narodnosti dokazuje ta le slučaj, ki se je dogodil pred kratkim v Krminu. Prišla sta tja dva Slovenca in sicer Pevmen- čana, oče in sin. Obnašala se nista nič kaj lepo in ljudje so ju začeli gledati. Nakrat pa začneta vpiti: Abasso i ščavi, p... ščavi, fora i ščavi itd. Človek ne veruje, da bi prihajale iz ust sina so- venske matere take svoj narod žaleče besede. S kakšno besedo naj pošten Slo- vensec označi taki izdajci svojega roda! Gotovo ne zaslužita, Slovenca se ime- movat in vsak pošten Slovenec ju boče radi tega zaničeval. Omeniti je treba, da sta bila nekaj časa v službi v Trzinu in tam najbrže sta se nalezla tega duha. Ako jima ni prav v domači občini, ka- tera je njih hišo že izdatno podpirala, pa naj se pobereta v Trzin med Lahe. — Opomnimo še, da sta oba zagrizena li- beralca, ki bi rada vse „farje“ požrla! Lepi naprednjaki! Sramota!

— Velika nemarnost. — V pri- pravljavnico za gimnazijo je bilo spre- jetih tudi 6 dečkov, ki pa do danes še niso vstopili v ta zavod.

— Obločnica se je urgala. — V petek okrog pol 7. ure zvečer se je pred glediščem utrgala žica, na kateri je visela električna obločnica. K sreči se ni zgodila nobena nesreča, akoravno je mimo šetalo vse polno ljudij.

— Ponesrečil se je posestnik Jožef Sever iz Cvetroža. Padel je z voza in se tako hudo poškodoval, da so ga morali pre- peljati v bolnišnico k usmiljenim bratom v Gorico.

— Optk Primožič, ker je Slo- vensec, je trn v peti iredentovskemu „Corrieru“. Ta listič se zaletava v gosp. Primožiča, češ da je napravil napisno tablo na prostoru, ki je last električne družbe ter da bodo Italijani nastopili z vso silo, če treba grede tudi na mini- sterstvo, da se odstrani ta tabla. Vemo, da večina Italijanov goriških je prepa- metna, da bi smatrela za resen list „Corriere“. Vendar pa more italijanstvo Gorice biti presneto trhlo, da bi moralo celo nastopati ministerstvo, ki naj reši italijanstvo Gorice s tem, da odpravi napis priprostega slovenskega obrtnika. Smešno! Kolikor smo izvedeli, je g. Pri- možič od magistrata in električne družbe dobil dovoljenje, pritrđiti napis na pro- storu, kamor ga je res pritrđil.

— Štipendija za živinozdravnike. — Naučno ministerstvo razpisuje 4 šti- pendije za slušatelje živinozdravniške vi- soke šole na Dunaju. Prošnje naj se vlagajo na rektorat imenovane šole do 30 t. m. Priložiti je treba: krstni list, spričevalo o cepljenih kozah, domovnico, revnostno spričevalo, dokaz vojaške ne- sposobljenosti in maturno spričevalo. Ob tej priliki priporočamo našim dijakom, da se posvete temu poklicu. Gotovo je, da se bo v našem Primorju, in posebej na Goriškem, v bližnji prihodnosti rabilo več živinozdravnikov. Povečanje je po- manjkanje slovenskih moči. Tudi slo- venskih zdravnikov primanjkuje ne le na Primorskem, ampak tudi v Dalmaciji. In ravno medicini se posveti primeroma najmanj dijakov.

— Prošnja do Soške podružnice S. P. D. — Piše se nam: Pred kratkim je „Soška podružnica“ markirala pot z

vrha Sv. Gore v Plave. Želetl bi bilo, ako bi se podružnica potrudila tudi na seznamke poti: Plave, skozi Zamedveje na Sv. Gandro. Plave so res pripravno izhodišče na to goro, kjer se mudi pot- niku krasen razgled na južne tirolske Dolomite, Julijske alpe, na rajska, vino- rodna Brda in sinjo Adrijo.

— Naši narodni grebi. — Iz tržiškega okraja se piše: — Slovensko dekle uslužbeno v Trstu piše svoji prijateljici razglednico kamor pritisne po- leg znamke tudi kolek „Lega nazionale“.

Prijatelj, ki si je bil za silo za- pomnil nekaj italijanskih besedi, piše v Trst svojemu znancu tako le: álla il egregio signorina N. N. via aqua otto — Trieste...

V Sleslanu vidimo ob cesti, ki vodi iz Nabrežine v Trzin, na prvi hiši sledeči ulotivor: „Preno-čova-nie ljudi — Affittatoletti“. — Hišni gospodar, ki je napravil ta napis, pravijo, da je — Slovenec.

Ljudje božji! Kam pridemo, če gre tako dalje? Spomnite se, kaj pravi pesnik, da

Kdor zaničuje se sam,
podlaga je tujčevi peti.

Zato, ko kam pišete, pišite le slo- venske naslove, da se vam ne bodo tujci smijali in vas zaničljivo imenovali: „ščiavi“!

— Krščansko socialno strokovno delavsko društvo se snuje v Trstu. Pravila so že potrjena. Bog daj obilo uspeha! Naj se tudi med slovenskim delavstvom v Trstu prične sveže, mlado, krščansko-socialno gibanje.

— Smrtna kosa. — Pri Sv. Ivanu je smrtno vpok. profesor č. g. Josip Accurti v visoki starosti 83 let. Rojen je bil l. 1824 v Senju na Hrvatskem, leta 1851 je bil posvečen v mašnika v slovenski rojstem mestu. Poučeval je več let na državni gimnaziji in akademiji v Trstu. Bil je znan kot izborni prirod- znanec. Naj v miru počiva!

V Škocijanu pri Divači izdihnil je dne 12. t. m. svojo blago dušo mno- goč. gospod Ivan Kovač, župnik v pok. Rodil se je dne 12. julija 1861 v Doberničah na Dolenskem. Končavši gimnazijo v Novemestu posvetil se je bogoslovni študij ter je bil 22. ju- lija 1886 v mašnika posvečen. Kot duh. pomočnik služboval je v Buzetu in v Dolini pri Trstu. Leta 1891. postal je župni upravitelj v Kabežu in kmalu potem istotam župnik. Bil je sicer pokojni gospod krepke narave — a bolezen vpogne najkrepkejšega. Vsled več let trajne srčne bolezni zaprosil je gospod Iv. Kovač za pokojnino, katera mu je bila meseca aprila letošnjega leta tudi podeljena. V nadi, da si pokvarjeno zdravje popravi šel je pokojnino vživat v Škocijan, a vžival jo je le 4 mesece. Dne 10. t. m. ga je nenadoma kap za- dela, katera mu je smrt provzročila. Pokojni je bil mirnega in blagega značaja. Spoštovanje je užival pri svojih pred- stojnikih in tudi pri svojih podložnikih. Pogreb pokojnega gospoda je bil v so- boto 14. t. m. vodil ga je dekan iz Osp-a mnogoč. g. Jos. Kompare, kateri je tudi v imenu zbranega ljudstva in duhovnih sobratov, katerih je bilo iz raznih krajev vseh skupaj 20, v izbranih besedah vzel slovo od telesnih ostankov pokojnega gospoda ključč mu „Na svi- denje onstran groba“.

— Shod gosti ničarjev v Ljubljani se je izvršil ob navzočnosti gostov s Primor- skega, Štajerskega in Kranjskega. Shod je sprejel peticijo proti „poskuševalni kleti“ v Ljubljani in proti „bušenšankom“. Peticijo izročil odbor kranjski in primorski vladi. Sprejet je bil tudi predlog, naj kranjski in goriški deželni odbor sestavi zakonski načrt, po katerem bi oni, ki vino sami pridelujejo, plačevali dež. in občinsko užitnino. Shod je bil za gostilniško obrt velevažen. — Nekaj pa je, kar moramo zapisati na račun slo- venskih gostilničarjev v Gorici. — Večina gostilničarjev je slovenska; a se za svoje stanovske zadeve tako malo brigajo, da je moral zastopati goriško krčmarsko obrt Nemeč, ki je govoril nemško na shodu. To ni prav!

— Poročil se je 17. t. m. na Bledu dr. Josip Vladimir Ferjančič, c. kr. okr. komisar dež. vlade za Koroško z gospico Metko Finžgarjevo iz znane ugledne rodbine na Brezjah. Bilo srečno!

— Umrl je v Gor. Vrtojbi Leopold Lisjak, ki je bil dolgo let član „Slov. kat. delavskega društva“ v Gorici. Sve- tila mu večna luč!

— Shod „Kmečke zveze“ za ka- nalski okraj se vrši v nedeljo 22. t. m. popoldne po blagoslovu v Kanalu

v prostorih gosp. Ulage Kmetje, pridite!

— Postava za delavsko varstvo. — Dunajski polvladni listi poročajo: Septembra meseca l. 1906 se je Bernu sklenila mednarodna pogodba glede na varstvo žena-delavk. Pogodba velja za vsa industrijska podjetja, kjer je zapo- slenih več kot deset delavcev. Pogodba je med drugimi podpisala tudi Avstrija. Sedaj pa je vlada izdelala načrt, ki ob- sega širše določbe kot bernska pogodba. Vlada hoče namreč delavskovarstvena določila razširiti tudi na mladletne de- lavce in prepovedati za ženske nočno delo tudi v takih podjetjih, kjer je manj kot deset delavcev. V trgovinskem mini- sterstvu so tozadevno izdelali že pet načrtov, ki bodo najbrž že v jeseni pre- dloženi državnemu zboru. Prvi načrt se bavi z izvršitvijo bernske pogodbe, ki prepoveduje nočno delo žena, drugi uredi porabo belega fosfora. Izdelovanje žveplenk z belim fosforom se bo uvrstilo med koncesionirane obrti. Tretji načrt uredi delavni čas pomožnih delavcev v trgovinah; uvede se minimalni čas za čdmor in vlada se pooblasti, da lahko sama naredbenim potom odredi, kedaj se imajo trgovine zapirati. Četrti načrt raz- širja nedeljski počitek na konsumna društva ter delavsko varstvo uvaja tudi v obrte, ki niso obrtnemu ređu pod- vrženi. Peti načrt ureja delo s svincem, ki je zdravju škodljivo, izdelana je tudi že naredba, ki odreja, kako zabraniti razširjanje vnetja vranice, ki je s takimi nevarnimi deli v zvezi.

— Vinska letina v Istri. — Vklub temu, da je bila letos tu pa tam toča, bo vendar vinska letina dobra. Po nekod, pravijo, da je že 40 let ni bilo toliko vina. Trgatev se je pričela ta teden.

— Nov hrvaški škof. — Za škofa v Senju je imenovan senjski kanonik g. Rok Vučić.

— Uprava državnih železnic je izdala poročilo za l. 1906, glasom kate- rega znaša dolgot prometnih državnih prog 13.464 kilometrov. Ustanovni ka- pital od države na lastni račun vzdrže- valnih železnic je znašal koncem l. 1906 3.052.911.306 K, se je torej zvišal od l. 1905 za 236.777.584 K, to je za 8.41 odstotkov. Lokomotiv je na državnih progah v prometu 3155 osebnih vozov 6692, tovornih 55.373. Ta prometna vozna sredstva so stala 500.621.243 K. Na teh progah je vozilo vsega skupaj leta 1906 1.835.560 vlakov, ki so prevozili 78.918.832 kilometrov, to je bilo 1906 246 tisoč 843 vlakov več kot 1905.

— Nemška nevarnost na Go- renjskem. — Na Gorenjskem se vedno bolj širi nemški kapital. Neka bavarska družba hoče kupiti močne vodne sile okrog Radovljice in posestva g. Jana na Gorjah. In Slovenci?

x Čuden slučaj. O nekem čudnem slrčaju poroča list „Tribuna“ nastopno: V občini St. Andrea di Lagno je bila te dni neka kmetica imenom Spicchioza ves dan pri delu na polju. Ko je prišla zve- čer domov, jej je prišel njen 12letni sin Andrej, ki je bil ves dan sam doma, ves objokan nasproti ter jej pripovedo- val, kako je imel prikazen in videl, kako je njegov oče, ki je v Ameriki, umrl in kako sta bili ob njegovih postelji dve usmiljeni sestri. Prestrašena mati je po- klicala zdravnika, ki je dečka preiskal in ga našel popolnoma zdravega. Pri- hodnjega dne ob 9. uri zjutraj je pre- jel žena brzojavko iz New-Yorka s po- ročilom, da je prejšnjega dne njen mož v bolnišnici v New-Yorku umrl.

x Speči možgani. — V Clevelandu v Ameriki se je posrečilo ozdraviti dva- rajstletno deklico, katere možgani so ves čas od rojstva nadalje spali in po- polnoma mirovali. Deklica je hčerka že- lezniškega uradnika Beelmans. Vseh 12 let ni znali niti govoriti, niti pisati, niti krati in zdravniki so jednoglasno trdili, da njeni možgani spe, ali pa da so ctrpnjeni. Deklica je sešela po več ur in neprestano gledala svoje roke. Oaa se spominjala ničesar. Konečno jo je njen oče prinesel k zdravniku dr. Williamsu, ki se je po sedem ur na dan bavil z zdravljenjem deklice. Sedaj deklica že piše in bere in naravno tudi govori. Prepisala je že dvakrat prvo berilo ljud- skih sol in pošilja pisma domov in je nepopisno vesela, da boče mog'la hoditi v šolo, kakor druge deklice.

Darovi.

I. Izkaz okrajnemu glavarstvu v Tolminu za pogorelce na Ponikvah došlih milodarov. Preč. gosp. monsieur Kragelj, Tolmin 50 K. — P. n. gg.: Okr.

glavar Prinzig 50 K; nadzornik Lasič 20 K; Ludovik Cazafura 20 K; odvetnik dr. Gruntar 20 K; okr. komisar Treo 20 K; Jožko Premerstein 10 K; fis. tajnik Perpar 10 K; lekarnik Kastner 10 K; Baron Winkler 10; svetnik Primožič 10 K; notar pl. Fabris 10 K; sodni pristav Dietz 10 K; gozdni komisar Kallaus 10 K; Andrej Vrtovec 10 K; okr. zdravnik dr. Maier 10 K; živ. zdravnik Martelanc 5 K; Rajmund Presl 5 K; Terezina Gabrijelčič 5 K; dr. Vodopivec 5 K; R. Fasan 5 K; kaplan Tomsič 5 K; Marija Sedlar 5 K; France Presl 4 K; France Pavliček 3 K; tajnik Kaus 3 K; Jožefa Štrukelj 2 K; Pell 2 K; Gabršček 2 K; poštar Lsh 1 K; županstva: Grahovo 200 K; Bovec 65 K; Sedlo 26 K 34 h; Kred 44 K 36 h; župništva: Idrija 24 K; Podbrdo 44 K 40 h; Podmelec 30 K; Nem. Rut 5 K; dol. Tribuš 17 K; Divača 4 K 77 h; Sv. Kancijan 3 K 82 h; (potom okr. glav. v Sežani); vik. uradi: Grahovo 15 K; Stržišče 15 K; Obloke 8 K; Logje 10 K; Pečine 21 K 11 h; kurat. urat Otalež 20 K. Skupaj 900 K 80 h. C. kr. okrajno glavarstvo v Tolminu, dne 17. sept. 1907.

Društva.

dr. Veselica „Slovenske mladine“. — Slovenski mladeniči se pripravljajo z vso vnamo in marljivostjo, da bi veselica čim povoljnejše vspela. Vspored, ki je zelo obsežen in skrbno sestavljen, jamči, da bo vsakomur na razpolago obilo vsakovrstnega razvedrila. Tamburaške in pevske točke so prav zanimive, posebno pa, komur bo ljubo poslužiti se srečolova, mu gotovo tudi sreča izkaže svojo naklonjenost, in to posebno, ker ima pripravljenih mnogo krasnih dobitkov. Vsak se lahko zabava na krasnem Katarinijevem vrtu. Naj pride vsakdo, kdor le more in kdor ljubi dobro, pošteno, nepresiljeno zabavo v nedeljo na Katarinijev vrt, ker napravi s tem naši mladini veliko veselje. Posebno se pa nadeja veliko soudeležnikov, ker je namenjen čisti prebitek v prid „Dijaške kuhinje“ in Simon Gregorčičevega spomenika.

dr. Zahvala. — Pevsko izobraževalno društvo „Prešeren“ v Št. Petru pri Gorici se tem potom zahvaljuje društvu „Napredek“ iz Gor. Vrtojbe, da je blagovolilo dovoliti vdarjati svojemu tamburaškemu zboru o priliki naše veselice dne 15. t. m. S tem svojim nastopom je tudi res izpolnil nam praznoto in zabaval sl. občinstvo, srčna hvala! Kličemo tako naprej!!

O d b o r.

dr. Veliko ljudsko slavnost v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 6. oktobra pevsko društvo „Ljubljana“. Ljudska slavnost se bo vršila v vseh obširnih spodnjih prostorih „Uniona“. Moški in damski veselični odsek „Ljubljane“ bode poskrbel za izborna zabavo. Kdor se želi odkritosrečno pozabavati med brati, naj dne 6. oktobra pohiti v Ljubljano na slavnost „Ljubljane“!

Gospodarske vesti.

g Dobički velekapitala. — Letni izkaz alpin-montanske družbe za l. 1906 izkazuje 13.369.771 kron čistega dobička. Upravnih svetnikov pri družbi je 20. Med letom so imeli pet sej. Za vsako sejo je dobil posamezen svetnik 10.000 K, torej za vseh 5 sej 50.000 K vsak. Krščanski socialci hočejo, da bi to družbo vzela država v svojo upravo, da bi potem država imela dobiček. Liberalci pa tudi socialdemokrati pa se jim za to rogajo. Se pač vidi, kdo dela za ljudstvo in kdo za svoj žep.

Književnost - umetnost.

* Slovensko gledališče v Gorici. — Člani deželnega gledališča iz Ljubljane pod vodstvom g. Ant. Danilo prirede v Gorici gostovanje. V soboto 21. sept. se bo igrala Schillerjeva igra: Kova r-stvo in ljubezen, žaloigra iz meščanskega življenja v štirih dejanjih in treh promenah. V nedeljo 22. sept.: Njegova hišna, burka v treh dejanjih. Začetek ob 8. uri in pol zvečer. Cene sedčev: Pritičje: Fotelji 3 K. Sedeži I.—IV. vrste 2 K, sedeži V.—VIII. vrste 1 K 50 v. — Balkon: I. vrsta 2 K, II. vrsta 1 K 50 vin. Stojišča 80 vin. — Dijaki in vo-jaki do narednika 40 vin. Člani slov. deželnega gledališča v Ljubljani.

* „Adria-Klänge“ je naslov knjižici, ki je izšla te dni v „Narodni Tiskarni“. Knjižica obsega nekaj prav lepo na nemško prevedenih Gregorčičevih pesmi. Med njimi čitatelju jako ugaja prevod „Oljki“, „Soči“ in „Hajdukova

oporoka“. Nekatera mesta so prevedena prav v pesnikovem duhu. Knjižico, ki stane 2 K, priporočamo, posebno, ker je čisti dobiček namenjen deloma za Gregorčiček spomenik in deloma v podporo prevajalcu g. Ivo Preglju, visokošolcu na Dunaju. Založnik je g. župnik Jožef Fabijan, pri Sv. Luciji. Pri naročilih se je obračati nanj.

* Pes. — Ta po obliki in vsebin moderna knjižica se naroča: „Družinski Prijatelj“ Trst Vincenzo Bellini 2. IV. Pisatelj je sestavil knjižico iz velike ljubezni posebno do mladine. Oziral se je na vse, samo da reši mlade ljudi pred pogubo in da dvigne one, ki so zgrešili pravo pot. To berilo je za vsakega, za mlade in stare, za prijatelje in neprijatelje plesa. Korist bode imela od knjižnice priprosta nedolžna šolska deklica, kakor tudi najbolj razposajena pokvarjenka. Starišem, ženinom, nevestam, učiteljstvu, duhovščini, vzgojiteljicam, Marijinim družbam, izobraževalnim društvom, knjižnicam vsem je dobrodošla. Fantje in dekleta berite to knjižico, ki ne govori le o plesu, temveč o čednostih mladine sploh in o nevarnostih ki ji prete. Papir je lep in močan, tisk razločen in čist, okraski moderni, oblika žepna. Iz moralnega in socialnega stališča knjižico prav toplo priporočamo. Cena 70 vinarjev (brez pošte).

* Koclanov koncert. Dne 1. okt. pride v Gorico znani virtuoz Jaroslav Kocian. Koncertiral bo v glediški dvorani.

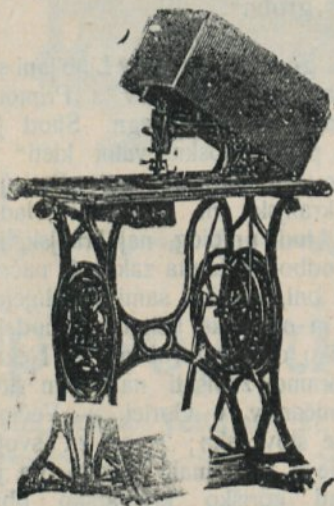
* „Ponižani in razžaljeni“. Roman v štirih delih z epilogom. Ruski spisal Fedor Mihajlovič Dostojevski. Poslovenil Vi. Levstik. Založila „Katališka bukvarna“ v Ljubljani.

Ravnokar izdaja neko nemško založništvo zbrana dela Dostojevskega. Ni brezpomembno to znamenje časa — ruski veleum, ki je zaslovel po svetu, nekaj časa potem zbledel, se je v najnovejšem času zopet pojavil v slovstvu. V naših dneh, ko se prosvetljeni duhovi mučijo z uganko in temeljnimi problemi Rusije, da razvozljajo ondotni kaos kulturnih in socialno-političnih teženj, ni čuda, da je prišel na površje že pred skoro tremi desetletji umrli Fedor Mihajlovič Dostojevski. In dan na dan, čim bolj se vglabljaš v njegova dela, se ti zdi, da mu niti Lev grof Tolstoj ni kos in da je on največji pisateljski genij Rusije. Zato razveseli slovstvenika, ko vidi, da je „Le-poslovna knjižnica“ Dostojevskega vprvič v večji obliki, na širšem temelju in

(Dalje na peti strani.)

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Fani Drašček,
zaloga švalnih strojev.
Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne oboroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporočam se slav. občinstvu.

Prve vrste peršut, gnjat in kare,

pristno nemško blago, po nizki ceni se dobi za K 1.80 pri Kajetanu Polster, Graz Steyrergasse 157. Pošilja po povzetju.

Krojaška zadruga

P. n.

Dovoljujem si naznaniti, da smo bili prisiljeni zelo povečati svojo bogato zalogo modnega blaga, vsled velikega popraševanja po blagu v preteklem letu, in vsled že letos izredno visokega prometa. V ta namen smo prevzeli obširne prostore nasproti naši prodajalnici v Gosposkih ulicah št. 6.

Vsled povečanja in primerne preuredbe prodajalniških prostorov nam je sedaj mogoče, omisliti si posebno veliko zalogo blaga, tako da bo letos izbera mnogo večja in bogatejša ko druga leta. Poleg tega pa se pridružuje še praktična korist, da se vsled velike prodaje cene čudovito znižajo.

Vabim torej najspoštlivejše naše p. n. odjemalce, da si ogledajo naše modno in drugo blago, ki je pravkar došlo od raznih strani.

Letošnja sezona prinaša v vsakem oziru in v vseh področjih mode raznolike in krasne novosti.

Zbirke vzorcev so vedno na razpolago in pripravljen sem jih zastoj in franko razposlati kamorkoli.

Ker se pri nas blago razpošilja po najmodernejšem načinu razpošiljanja, zato nam ta okolnost omogoča, celo največja naročila, izvršiti najhitreje in z obratno pošto.

Naš sloves glede na okus in izbero je pač nedosegljiv in popolnoma smo prepričani, da nas nemore prekositi nobena trgovina naše stroke.

Predvsem povdarjajoč solidnost naše trvdke ter zagotavljajoč najcenejšo postrežbo, prosim, da si ogledate našo zalogo, da se vsak sam lahko prepriča o resničnosti naših besed.

Teodor Hribar.